

Nom:

## ANÀLISI MUSICAL

L'anàlisi musical d'una peça és l'estudi de cadascuna de les seves parts amb la intenció d'entendre més profundament l'obra. Per realitzar una anàlisi musical d'una obra/cançó seguirem aquest model que contempla els elements més bàsics del llenguatge musical.

1. **Títol** de l'obra amb l'any o el segle de la seva composició.
2. Nom complet de l'**autor/a** amb la seva data de naixement i defunció.
3. **Contextualització** de l'època històrica a la que pertany el seu compositor i per tant aquesta obra/cançó. Explicar les característiques del període artístic que es perceben a l'obra.
4. **Gènere** que pot ser:
  1. Música vocal o instrumental. Si només és vocal es diu a cappella i es pot explicar el contingut o la funció del text.
  2. Segons la seva funció pot ser: música religiosa (litúrgica/no litúrgica) o música profana.
  3. Segons el seu contingut pot ser: música descriptiva, música programàtica (associada amb idees literàries), música dramàtica (amb la música entesa com a reforç d'un text, que pot ser representat en òperes, p.e., o no, en oratoris, p.e.), música pura o abstracta (sense referències extramusicals) i música per a la imatge (associada al cinema o la televisió).
  4. Segons a qui va dirigida: música popular (tradicional/lleugera) o música culta.

5. **Agrupació musical.** Es considera una agrupació vocal si hi ha veu.

Les formacions vocals més habituals són: duo, trio, quartet..., cor de cambra, cor-coral, orfeó, escolania (veus blanques), cor i orquestra, banda de rock

Es considera una agrupació instrumental quan tan sols hi ha instruments.

Les formacions instrumentals més habituals més habituals: instrument solista, agrupació de cambra: quartet de corda, trio, sextet..., orquestra de cambra, de corda o simfònica, banda de música (només vent i percussió), colla de xeremiers, etc

6. **Moviment,** tempo o pulsació que és el batec que es va repetint i que permet ordenar els ritmes. Les indicacions de tempo ens informen de la velocitat a què s'interpreta la peça i les més freqüents són: prestissimo, presto, allegro, moderato, andante, adagio, larghetto, largo. També hi pot haver alteracions puntuals del tempo que s'indiquen amb ritardando, accelerando o a tempo.

7. **Forma musical** que és l'estructura que el compositor dóna a la peça en el moment de crear-la. Aquesta estructura es construeix a partir d'uns recursos compositius basats en la repetició, el contrast i la variació, i pot tenir introducció i coda. La unitat més petita de la forma musical són els motius, després les frases (igual que als idiomes ho són les frases gramaticals) i finalment els temes. Cada frase té significat propi i un començament i un final (com si fossin comes o punts en gramàtica).

Cada frase musical se li identifica amb una lletra de l'alfabet de forma correlativa. Un conjunt de frases musicals determinat creen una forma musical. Cada període té les seves formes principals. Les formes musicals bàsiques són:

Forma primària: A A.

Forma binària: A B.

Forma ternària: A A B o A B A.

Rondó: A B A C A...

Tema amb variacions: A A' A'' A'''...

Principals formes vocals: lied, oratori, cantata, missa, coral, ària...

Principals formes instrumentals: fuga, sonata, simfonia, suite, concert...

8. **Caràcter.** El poder comunicatiu de la música és conegut però potser resulta més senzill entendre el sentit de la música quan va associat a la paraula, com a la música vocal. El caràcter són els sentiments que ens desperta la música. Sovint s'indica amb els mots: *agitato*, *animato*, *dolce*, *con brio*, *con grazia*, *con passione*, *maestoso*, *misterioso*, *tranquillo*...

9. **Temàtica.** Idea original o punt de partida de la creació.

## 10. Característiques

**Rítmiques.** El compàs que és la unitat de mesura que suggereix els accents d'una composició. Cada compàs es divideix en períodes de temps d'igual duració anomenats temps. Pot ser binari (2 pulsacions per compàs), ternari (3 pulsacions per compàs) i quaternari (4 pulsacions per compàs).

**Melòdiques.** Les quatre qualitats del so són timbre, intensitat, durada i altura i defineixen la melodia, especialment la durada, que s'expressa amb la figuració rítmica, i l'altura, que s'expressa amb les notes. El registre melòdic és la distància entre la nota més greu i la més aguda. Una melodia pot ser per graus conjunts, d'interval de 2a, o disjunts, amb intervals superiors.

**Tímbriques.** És la sonoritat de l'obra, els instruments que sonen i la funció que desenvolupen.

**Texturals.** És l'organització de les melodies a l'obra musical. Depenent del nombre de melodies la textura pot ser:

- Monòdica quan hi ha una única veu melòdica, sense acompanyament, tot i que pot haver-hi algun acompanyament rítmic.

- Polifònica quan hi ha dues o més línies melòdiques superposades, simultànies. Pot ser que sigui una més important que les altres o totes tenir la mateixa importància.

- Homofònica quan totes les veus van al mateix ritme però fan notes distintes.

**Dinàmiques.** És la intensitat o volum de so a una obra musical. Les indicacions dinàmiques o de matís ens informen del volum a què s'interpreta la peça. Les més habituals són (de menor a major intensitat): pianissimo, pp, piano, p, mezzopiano, mp, mezzoforte, mf, forte, i f, fortissimo, ff. També hi ha les indicacions per a canvis progressius o graduals d'intensitat de tal manera que el volum sonor passa poc a poc de fluix a fort o de fort a fluix: Crescendo (cresc.) que significa cada vegada més fort, Decrescendo (descresc.) o diminuendo (dim.) que significa cada vegada més fluix. Els reguladors que són uns signes anomenats que de la mateixa manera que el cresc. o el decresc. modifiquen progressivament el volum sonor.

10. **Conclusions** on heu d'expressar la vostra opinió o valoració personal sobre la cançó. Pensau que podeu utilitzar tot allò que heu analitzat abans per argumentar la vostra crítica.